

Z P R A V O D A J

pro obyvatele, rekreanty a návštěvníky

Kunratice - Lipnice – Studený

Duben 2018 - ročník XXIII. - číslo 4

Kontejner na velkoobjemový odpad bude přistaven v:

Kunraticích – od 13.4. - 15.4. 2018

Lipnici – od 20.4. - 22.4. 2018

Studeném - od 27.4. - 29.4. 2018

DO KONTEJNERU NEDÁVEJTE NEBEZPEČNÝ ODPAD !!!

(pokud máte staré sedací soupravy na vyhození, prosím, uložte je vedle kontejneru)

Svoz nebezpečného odpadu

proběhne v sobotu 28. dubna 2018

8 ⁰⁰ – 8 ³⁰ hod	Kunratice - u hasičárny
8 ³⁵ – 8 ⁴⁵ hod	Lipnice – u kontejnerů
8 ⁵⁰ – 9 ⁰⁰ hod	Studený – u kontejnerů

DO NEBEZPEČNÉHO ODPADU PATŘÍ: AKU baterie, vyřazené léky, plechovky od barev a oleje, vyjeté oleje, lednice, televizory, mrazáky, zářivky, počítače, monitory, elektronické nářadí apod.)

Odpad můžete předat pracovníkům svozové firmy přímo, nebo jej na místo odložit již v pátek v podvečer.

Prosba některých našich spoluobčanů

Někteří z Vás mě žádají, abychom Vás oslovili prostřednictvím Zpravodaje, zda by bylo možné v neděli od 11:00 hod. do 14:00 hod. dodržovat „polední klid“ a nerušit sousedy svou hlučnou prací na své zahradě (sekání trávy, řezání dřeva apod.).

Děkujeme za pochopení.

PŘIPOMÍNKA – POPLATKY

Připomínáme, že k 31. březnu byla splatná první polovina poplatku za likvidaci odpadu, za psa a předplatné Zpravodaje. Kdo ještě nezaplatil, ať tak učiní nejpozději do **20.4. 2018**.

Druhá brigáda na líseckém hřbitově

Dne 21.4. 2018 od 9:00 hod. proběhne brigáda na líseckém hřbitově. V současné době jsou již ošetřeny kaštiny na promenádě. Budeme pokračovat v činnosti, kterou jsme již započali. Prosíme dobrovolníky, přineste si s sebou drobné pracovní nářadí – rukavice, hrábě, lopaty. Prostor uklidíme a vyčistíme.

Organizátorem akce je Obec Kunratice za podpory Spolku Pod Studencem. Těšíme se na všechny, kterým není lhostejný stav líseckého hřbitova.

Jako každý rok, tak i letos chystáme na 30. dubna **PÁLENÍ ČARODĚJNIC** na hřišti v Kunraticích.

Přijďte pomoc uklidit hřiště, postavit vatru, vyrobit čarodějnici a ozdobit věnec na májku.

Sejdeme se ve středu 25. 4. v 17:00 hod. na hřišti v Kunraticích.

* * * * *

V měsíci dubnu oslaví své jmeniny:

**Erika, Ivana, Vendula, Ema, Aleš,
Marcela, Vojtěch, Jiří, Marek, Jaroslav**

Životní jubileum oslaví:

**Brzáková Jaroslava
Illner Heidi**

*Všem oslavencům přejeme hodně zdraví,
štěstí, lásky a úspěchů*

* * * * *

Dne 31.3. se konala u Vítka Filipce již tradiční velikonoční dílnička. Jak je vidět, každým rokem se zvyšuje zájem o toto společné setkání a proto je stále náročnější zajistit dobrý průběh této akce i pro nás dospělé. Děkujeme všem, kteří věnovali svůj volný čas a pomáhali. Věřte, že si to zaslouží.

Poutní soška Panny Marie s Ježíškem původního obyvatelstva obcí Studený a Lipnice.

Ve Studeném v domě čp. 45 patrně již v roce 1814 žil pan **Anton Beutlich** společně se svojí manželkou Veronikou Beutlichovou. Studenecký rychtář se narodil asi 1782 v usedlosti *Richternbauergute*, v Lísce, kde také vykonával funkci rychtáře. Během zimy na přelomu let 1834/5 si přivezl domů (již do Studeného) rozměrný kus lipového kmenu, z něhož vyřezal sošku *Panny Marie s Ježíškem*. Než bylo dílo hotovo, odmítal sochu komukoliv ukázat. O tom, že se myšlenkou zřízení dne díkůvzdání Anton Beutlich zabýval již delší dobu, svědčí fakt, že k tomuto účelu zřídil již v roce 1816 nadaci (*před 202 lety, pozn. J. T.*). Jako závazné datum oslav fundátor zvolil den svátku svého křestního patrona Antonína Paduánského, patrona vesnic Studený a Lipnice - tedy 13. červen. Souznění svátku světce se jménem fundátora dne díkůvzdání se však nezdá být pravým důvodem k založení tradice. Patron Studeného sv. Antonín z Padovy je pomocníkem v každé nouzi, opatrovatelem dětí a mnohočetným ochráncem a přímlyvcem. Nejčastěji bývá zobrazen s malým Ježíškem v náručí.

Traduje se, že se ve Studeném konalo antonínské procesí do českokamenické poutní kaple P. Marie poprvé již 13. června 1816. Tehdy se putovalo s mariánským obrazem, hudbou a korouhvemi.

Spolu s několika místními sousedy požádal Anton Beutlich církevní úřad v České Kamenici o povolení procesí. Úřad vyhověl 13. 6. 1835, kdy byl tento místní svátek „*Dne zaslíbení Panny Marie*“ oficiálně slaven poprvé. Od té doby v tento den chodívalo ze Studeného dopoledne procesí farníků do České Kamenice. Slavnostně přioděná „*Beutlichova*“ socha madony bývala vyzvednuta a až k poutní kapli ji nesly dívky v bílých šatech a slavnostní průvod se ubíral od domu čp. 45 ve Studeném za znění zvonu, střelby z moždířů a hudby kapely. K tradičnímu zastavení na pouti patřila Mariánská kaple v Hluboké rokli (*Tiefen Loch*). Od Lipnické kaple pokračoval průvod postranní polní a luční cestou a v průběhu putování se k němu mnozí připojili. Za hlaholu zvonů vstupovalo pak procesí do Poutní kaple Narození Panny Marie v České Kamenici. Následovaly modlitby v ambitech a poutní mše svatá. Poté se průvod vydal na zpáteční cestu do Studeného, kde se dál oslavovalo v hostincích nebo doma. Odpoledne se ve Studeném, konaly pobožnosti u „Školního kříže“. Řezbář a zakladatel dne díkůvzdání zemřel čtrnáct dnů po konání slavnosti dne 27. 6. 1852, podle pověsti byl zastřelen lupičem Kolannem. Procesní madona byla uchována v jeho domě až do roku 1884, kdy byla přemístěna do budovy školy (*tehdy ještě v čp. 69, pozn. J. T.*). Roku 1924 znovu změnila místo svého deponování a skladována byla od té doby v hostinci u sedláka Franze Wagnera v čp. 1.

Podle vzpomínek pamětníků byla ve třicátých letech 20. století účast školáků na procesí dne zaslíbení nepatrná, neboť děti nedostávaly k tomuto účelu volno. Někdy se taková situace řešila spojením slavnosti s naučnou vycházkou školních dětí do České Kamenice, jindy byl den díkůvzdání slaven v neděli (např. v roce 1932). Když se v roce 1935 oslavovalo sté výročí dne zaslíbení, konalo se 12. června navečer čepobití a domy ve vsi byly osvětleny. Školní výuka byla přeložena, aby se děti mohly zúčastnit procesí do České Kamenice. Vzpomínky paní **Margarety Stelzigové**, provdané **Berlinové** na svátek svatého Antonína. „Dne 13. června se konal náš Antonie-Fest. Matku Boží nesly odrostlé žákyně ve slavnostním procesí do Poutní kaple v České Kamenici. Spolu s poutníky pochodovala hudba. Vycházelo se časně v 7,00 hodin z Wagnerova hostince, který byl ve statku čp. 1. Po mši v kapli v Kamenici se průvod vydal Křížovou cestou a malá děvčata sypala květy. Na svátek Antonína se odpoledne konala modlitba ještě u „Školního kříže“, který stával před druhou školní budovou a současně i Schubertovým hostince čp. 69. Modlitba se konala i u nedalekého „Stropes (Stelzig)- Kreuz“, který stával před domem čp. 42 v blízkosti památníku padlým. Následně se večer konala také tancovačka“. Madona bývala čas od času renovována, jak bylo možné dočíst se z nápisu na reversu sochy (v překladu): Vyřezána Antonem Beutlichem ze Studeného čp. 45 roku 1835/ založení slavnosti 13. června 1835/ Renovace 1905 Eduardem Vaterem z Rynartic/ Renovace 1929 Ernestem Vaterem z Rynartic. V tomto roce byla socha na náklady obce obdarována i novým oděvem.

Margareta Berlinová na toto vzpomínala, „...„jak to bylo s ošacením sošky? Moje babička, paní **Antonia Richterová**, která byla sestra babičky **Rainera Heinricha**, Matku Boží oblékala. Byla švadlenou a tak ušila nové ošacení sošky s Ježíškem. Následně po slavnosti moje babička Matku Boží zase odstrojila. Šaty a závoj uklidila do mělké krabice a vše bylo uchováno v hostinci ve statku čp. 1.“

Pak přišel rok 1945. Všichni jsme věděli, že už musíme odejít ze svého domova. Tak matka navrhla, že socha, která je pro nás tak cenná bude umístěna na děkanství v České Kamenici, také i svícen a jiné věci. Pan **Fritz Eschler**, který byl kočím na statku **Alfreda Worma** čp. 14 (dnes nová chata s čp. 23), pobral ve vhodný den vše, bylo to v zimě 1946, možná v lednu. Nechtěli jsme, aby po našem vysídlení se sochou prováděly nepřístojnosti. Tak mohla po 55-ti letech stát v kapli v Kamenici pro radost několika málo rodáků, kteří se sešli“.

Po ukončení odsunu německého obyvatelstva zůstalo místo uschování sochy zcela neznámé. Až v roce 2006 došlo ke změně situace, když pan Rainer Heinrich, vnuk někdejšího studeneckého představeného **Hermannu Austena** a syn učitele **Willibalda Heinricha**, zaslal fotografii vzácné poutní sošky. Později ještě upřesnil, že na zadní straně sochy by měl být vyryt letopočet jejího vzniku. Po delším pátrání v roce 2008 našel děkan P. Karel Jordán Červený studeneckou poutní madonu v prostoru kostela sv. Jakuba Staršího v České Kamenici. Měla silně poškozené a zaprášené ošacení. Jeho zcela nové provedení na vlastní náklady nechala ušít paní **Eva Mervínská** společně se švadlenou paní **Janovskou** z České Kamenice. Po dlouhé době

od roku 1946 byla 6. září 2008 obnovena tradice procesí obyvatelstva k Lipnické mariánské kapli v Hluboké rokli mezi Studeným a Lipnicí. Dodnes se v západní části oltáře v Poutní kapli Narození Panny Marie v České Kamenici na věřící smutně usmívá soška Panny Marie s Ježíškem v náručí. Zde uložená poutní soška připomíná osudové cesty a propojení místních rodin z obyvatelstva a krajiny, tak typické pro magické místo a čas historicky zasažené části země.

Spolek Pod Studencem: z archivních podkladů a ze vzpomínek původního obyvatelstva
Foto: zapůjčili rodáci a pan M. Hlavnička

